„Věru, že Bůh odpustil mé obci chybu, zapomenutí a to, k čemu byli donuceni.”

Ibn ‘Abbás (ať je s nimi Bůh spokojen) vyprávěl, že Posel Boží (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl: „Věru, že Bůh odpustil mé obci chybu, zapomenutí a to, k čemu byli donuceni.”
[قال النووي: حديث حسن] [رواه ابن ماجه والبيهقي وغيرهما]

Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl, že Bůh odpustil jeho obci ve třech stavech: První: chyba, když člověk udělá něco neúmyslně, tj. když muslim zamýšlí něco udělat, ale omylem udělá něco jiného, než zamýšlel. Druhý: zapomenutí, to je když muslim chce něco udělat, ale pak na to zapomene a neudělá to, v tom také není hřích. Třetí: donucení, když někdo člověka přinutí udělat něco, co nechce, a není schopný to odvrátit, tak nemá hřích. S tím, že tento hadíth se týká toho, co je mezi člověkem a jeho Pánem v učinění něčeho zakázaného. Co se ale týče zanechání povinnosti kvůli zapomenutí, musí ji vykonat později (když si vzpomene) a pokud z jeho činu vznikla nějaká křivda vůči nějakému stvoření, musí se nahradit, a toto stvoření musí dostat své právo, pokud například někoho omylem zabije, musí zaplatit výkupné, nebo někomu omylem zničí auto, musí mu nahradit škodu atd.

http://sunnah.global/hadeeth/cs/show/4216